

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
630/19.06.2017

ROMANIA

ADMAT
PREȘEDINTE
NR. 72302
DATA 16.06.2017

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 16 iunie 2017

**Domnului Călin Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului**

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 79/2016 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**

Obiectul de reglementare al Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății vizează funcționarea organismelor consultative constituite la nivelul Ministerului Sănătății, modificarea regimului juridic al incompatibilităților și al conflictului de interese, condițiile pentru ocuparea prin concurs a funcțiilor de conducere de la nivelul spitalului public și serviciilor de ambulanță, distribuția angro și depozitarea medicamentelor. De asemenea, prin același act normativ se modifică și regimul juridic al incompatibilităților și al conflictului de interese pentru managerii care asigură conducerea serviciilor de ambulanță județene și a Serviciului de Ambulanță București-Ilfov, precum și a spitalelor publice.

Consecințele pe care le generează sub aspectul integrității și calității actului managerial din sistemul de sănătate impun însă reanalizarea de către Parlament a tuturor acestor intervenții legislative, cu atât mai mult cu cât Senatul (care a respins în integralitate O.U.G nr. 79/2016) și Camera Deputaților (care a

aprobat cu modificări O.U.G nr. 79/2016) au exprimat în cursul dezbaterilor parlamentare viziuni diferite ce s-au materializat prin adoptarea unor forme substanțial și diametral opuse în ceea ce privește conținutul normativ al legii supuse promulgării.

Art. unic pct. 4 – 6 și, în mod corespunzător, pct.11 și 12 din legea transmisă la promulgare modifică substanțial regimul juridic al incompatibilităților, în sensul lărgirii sferei activităților ce pot fi desfășurate de către managerii serviciilor de ambulanță, respectiv ai spitalelor publice. Pe lângă faptul că aceste modificări legislative diminuează în mod evident cadrul de integritate aplicabil categoriilor de manageri menționate, fiind limitat excesiv scopul avut în vedere de legiuitorul delegat, noua formulare induce neclaritate în aplicarea legii. Astfel, în legea aflată la promulgare se utilizează doar sintagma „activități salarizate și/sau indemnizate” spre deosebire de sintagma „oricărui altor funcții salarizate, nesalarizate sau/și indemnizate”. Textul nu mai face referire la funcțiile nesalarizate și păstrează compatibilitatea cu activitățile nesalarizate. În plus, legea aflată la promulgare introduce compatibilitatea dintre funcția de manager și activitățile desfășurate la solicitarea autorităților centrale sau locale. În absența unor precizări legale din care să rezulte natura activităților solicitate, precum și tipul autorității publice și domeniul în care aceasta își desfășoară activitatea, textul este neclar, putând genera incertitudine juridică și aplicare discreționară.

Totodată, prin art. unic pct. 7 și pct. 12 sunt abrogate prevederile din Legea nr. 95/2006 ce definesc conflictul de interese pentru managerii serviciilor de ambulanță, respectiv ai spitalelor publice. Referitor la efectele acestor abrogări, considerăm că acestea au drept consecință deteriorarea calității sistemului sanitar românesc, fiind în detrimentul direct al pacienților. Practic, prin eliminarea conflictului de interese pentru managerii mai sus menționați din O.U.G nr. 79/2016 se elimină singurul text din legislație care reglementa conflictul de interese pentru această categorie de personal. În acest sens, semnalăm că din analiza coroborată a Legii nr. 161/2003 și a Legii nr. 176/2010, a O.U.G. nr. 79/2016 și a legii aflate la promulgare rezultă că a fost eliminată posibilitatea ca managerii care asigură conducerea serviciilor de ambulanță județene și a Serviciului de Ambulanță București-Ilfov, precum și ai spitalelor publice să fie sancționați pentru conflictul de interese. Faptul că în Legea nr. 176/2010 se menține obligația depunerii declarațiilor de avere și de interese pentru persoanele cu funcții de conducere și de control din cadrul unităților sistemului de învățământ de stat și unităților de stat din sistemul de sănătate publică (art. 1 pct. 32) nu presupune în mod automat, în absența unui text de lege special, posibilitatea de a sancționa această categorie de personal pentru existența conflictului de interese. Mai mult decât atât, spre deosebire de noțiunea de funcționar public în sensul legii penale, noțiunea de funcționar public din Legea nr. 161/2003 este mai restrânsă, referindu-se la persoanele care

îndeplinesc o funcție publică, al căror statut este reglementat de Legea nr. 188/1999, precum și de alte legi speciale.

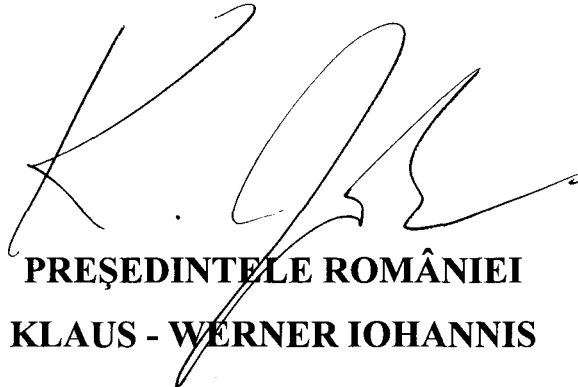
La art. unic, pct. 14 din legea transmisă la promulgare - alin. (5) al art. 185 din Legea nr. 95/2006 – apreciem că textul este neclar. Pe de o parte, nu se precizează autoritatea competentă a face numirea în funcție a șefilor de secție, de compartiment, de laborator, de birou și de serviciu medical. Pe de altă parte, norma se referă direct la prelungirea unui contract de administrare fără a face vreo referire la încheierea acestuia (cum de altfel se prevede în legislația în vigoare).

La art. unic pct. 14 din legea transmisă la promulgare, alineatul (7) al art. 185 prevede că: „în spitalele clinice, funcția de director medical, director de cercetare, șef de secție medicală, șef de compartiment medical, șef de laborator medical, șef de serviciu medical și șef birou medical se ocupă de către un cadru didactic universitar medical desemnat în urma concursului sau examenului organizat de senatul instituției de învățământ medical superior public în cauză.” Având în vedere că spitalele clinice funcționează în subordinea Ministerului Sănătății (care aprobă organigrama și structura funcțională, statutul de funcții și bugetul spitalului public prin atribuțiile sale de ordonator principal de credite) sau se află în subordinea autorităților administrației publice locale, organizarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de conducere de către o altă structură (senatul instituției de învățământ medical superior public), care se află în subordinea unui alt minister, respectiv Ministerul Educației Naționale (fără atribuții de ordonator principal de credite sau în aprobarea structurii organizatorice a spitalului public/clinic universitar) este nefuncțională. Totodată, nu există certitudinea că la nivelul universităților de medicină și farmacie poate fi garantată la nivelul disciplinelor de management sanitar prezența unui număr suficient de cadre didactice care să asigure desfășurarea în bune condiții a concursurilor sau examenelor de ocupare a posturilor de conducere medicale din spitalele clinice universitare existente la nivel național.

În plus, la art. unic pct. 17 în conținutul Legii nr. 95/2006 se introduce un nou alineat, alineatul (9¹) al art. 185, care prevede că “în cazul spitalelor clinice, procedura de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de director medical, director de cercetare, șef de secție medicală, șef de compartiment medical, șef de laborator medical, șef birou medical și șef de serviciu medical, inclusiv condițiile de participare la concurs, se stabilesc de către senatul instituției de învățământ medical superior public în cauză, în colaborare cu Ministerul Sănătății sau autoritatea publică locală, după caz”. Astfel, este facilitată implicarea universităților de medicină și farmacie publice în activitatea spitalelor clinice, întrucât li se permite atât stabilirea criteriilor de participare la concurs cât și procedura de organizare și desfășurare a

concurului. Această implicare a universităților în politicile de resurse umane ale spitalelor clinice, care și-ar putea găsi justificare în cazul acelor funcții ce implică activitate didactică, de predare pentru studenții și rezidenții înmatriculați în sistemul educațional, trebuie reanalizată sub aspectul oportunității extinderii acesteia și în cazul funcțiilor a căror componentă administrativ-organizatorică este predominantă (șef compartiment medical, șef birou medical și șef serviciu medical). Această soluție legislativă nu se corelează, totodată, cu modalitatea în care legiuitorul a reglementat relația contractuală dintre managerul spitalului public și Ministerul Sănătății. Astfel, potrivit noului alin. (7) al art. 176 contractul de management se încheie pe o perioadă de trei ani și modelul său cadru (planul de management al candidatului, indicatorii de performanță a activității, programul de lucru și condițiile de desfășurare a activității) este aprobat prin ordin al ministrului sănătății. De asemenea, apreciem că nu se justifică limitarea ocupării acestor funcții doar de către un cadru didactic universitar medical.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS